

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobců: **a) V. P., b) M. P., c) M. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Obec Lazinov**, se sídlem Lazinov 121, 679 62 pošta Křetín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 27. 7. 2010, č.j. JMK 69949/2010, sp. zn. S-JMK 69949/2010/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I.
Vymezení věci:

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27. 7. 2010, č.j. JMK 69949/2010, sp. zn. S-JMK 69949/2010/OÚPSŘ bylo změněno podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) rozhodnutí Městského úřadu Letovice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 3. 2010, č.j.

MLE/00738/10/OVŽP tak, že do jeho výroku byla doplněna podmínka č. 9 následujícího znění:

„Podle závazného stanoviska dotčeného orgánu – odboru tvorby a ochrany životního prostředí Městského úřadu Boskovice ze dne 29. 6. 2009, č.j. DMBO13540/2009, kterým byl pro uskutečnění stavby hasičské zbrojnice vydán souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy zemědělskému půdnímu fondu, bude za trvalý zábor zemědělské půdy stanoven a předepsán odvod; o výši odvodu za odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu rozhodne orgán ochrany zemědělského půdního fondu v návaznosti na pravomocné stavební povolení. Před zahájením výstavby bude na dotčené ploše pozemku provedena skrývka kulturní vrstvy ornice a podorničí v plné mocnosti – 23 cm – a po ukončení výstavby bude takto skrytá zemina rozprostřena po nezastavěné části pozemku na provedení úpravy okolí stavby.“

Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

Uvedeným rozhodnutím stavebního úřadu bylo vydáno stavebníkovi Obec Lazinov, Lazinov 121, stavební povolení na stavbu „hasičská zbrojnice, vč. vodovodní přípojky, elektro přípojky, kanalizační přípojky“ (dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. 186/1, 189/2, 191/15, 191/16, 191/17 v k. ú. Lazinov. Stavba obsahuje: garáž, schodišťový prostor s podestou, zádveří, WC, kuchyň, společenský prostor, přípojku vodu, elektro, kanalizaci a žumpu na vyvážení bez přepadu.

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v žalobě:

Žalobci ad a) až ad c) navrhli žalobou ze dne 16. 8. 2010 zrušení přezkoumávaného rozhodnutí, taktéž i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 3. 2010, neboť uvedenými rozhodnutími došlo k zásahu do jejich vlastnických práv k budově č. 82, protože realizací samotné stavby by jim byl znemožněn vjezd do domu ze zpevněné místní komunikace. Tento vjezd dlouhodobě a oprávněně využívají např. pro zásobování domu i pro obsluhu domu. Pokud se týká vodovodní přípojky, která má být zamýšlenou stavbou dotčena, u této chybí vyjádření vlastníků.

Uvedli dále, že žalobu podali proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, sp. zn. S-JMK 151205/2009 OÚPSŘ, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Letovice ze dne 19. 8. 2009, č.j. MLE/00680/09/OVŽP a odvolání bylo potvrzeno. Řízení bylo vedeno u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 23/2010 a souvisí s věcí projednávanou pod sp. zn. 29 A 75/2010.

Namítli, že správní řízení je zatíženo procesními vadami, neboť před vydáním rozhodnutí nebyli účastníci vyzváni, aby se vyjádřili ke všem shromážděným podkladům, z nichž při rozhodnutí správní orgán vyšel. Stejně tak s ohledem na překážku probíhajícího soudního řízení ve věci územního rozhodnutí vedeného pod sp. zn. 29 A 23/2010 měl žalovaný vyčkat na právní moc rozhodnutí v této věci, neboť realizace samotné stavby na rozdíl od územního rozhodnutí je ohrožuje vážnou a nenahraditelnou újmou.

III.

Shrnutí základních bodů vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný podal k žalobě písemné vyjádření ze dne 1. 11. 2010, námitky žalobců nepokládal za důvodné. Uvedl, že o jejich odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 3. 2010 byl povinen rozhodnout ve lhůtách podle správního řádu, k přerušení odvolacího řízení nebyl zákonný důvod. Uvedl dále, že i v případě oprávněnosti námitek žalobců tyto postrádají konkretizaci, jakým způsobem došlo k zásahu do jejich hmotných, veřejných, subjektivních práv. Žalovaný navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí relevantních a podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu a ze soudního řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 29 A 23/2010:

Zúčastněná osoba - Obec Lazinov - uplatnila svá práva podle § 34 odst. 1 s.r.s., v oznámení ze dne 4. 9. 2010 uvedla, že důvodem pro uplatňování práv je skutečnost, že Obec Lazinov by zrušením napadeného rozhodnutí byla přímo dotčena, neboť na základě vydaného stavebního povolení obec připravuje zahájení realizace dotčené stavby.

Žalobci k vyjádření žalovaného podali dne 1. 10. 2012 repliku, v níž uvedli, že Krajský soud v Brně vydal dne 31.7.2012 rozhodnutí, pod č.j. 29 A 23/2010-54, kterým zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, sp. zn. S-JMK 151205/2009 OÚPSŘ pro vady řízení a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Jednalo se o zrušení územního rozhodnutí na stavbu hasičské zbrojnice v obci Lazinov. Přesto žalovaný neučinil žádné kroky k respektování citovaného rozhodnutí, stavba hasičské zbrojnice nadále pokračuje.

Skutkový stav byl jednak zjištěn ze správních spisů, jejichž obsah byl citován v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, č.j. 29 A 23/2010-54, vztahující se k rozhodnutí Městského úřadu Letovice ze dne 19. 8. 2009, č.j. MLE/06680/09/OVŽP, sp. zn. MLE/05332/09/Do, jímž bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby „hasičská zbrojnice, včetně vodovodní přípojky, elektro přípojky, kanalizační přípojky“ na pozemku parc. č. 186/1, 189/2, 191/15, 191/16, 191/17 v k. ú. Lazinov. V citovaném rozsudku Krajský soud v Brně vyslovil právní názor, že žalovaný se nevypořádal se všemi odvolacími námitkami a zatížil tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.

Soud v připojeném správním spise zjistil, že žádost o stavební povolení na předmětnou stavbu podal stavebník dne 26. 1. 2010. Žádost měla zákonem stanovené obsahové náležitosti a stavebník k ní připojil doklady a podklady potřebné k ověření, zda stavbu lze podle nich provést. Opatřením ze dne 19. 2. 2010, č.j. MLE/01680/10/OVŽP oznámil stavební úřad účastníkům a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení, stanovil jim lhůtu deseti dnů pro podání námitek podle § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Dle § 112 odst. 1 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání s tím, že účastníci řízení mohou uplatnit své námitky a dotčené orgány svá stanoviska do deseti dnů od doručení tohoto oznámení. Současně je stavební úřad poučil ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona. Žalobci podali dne 5. 3. 2010 námitky. Dne 17. 3. 2010 vydal stavební úřad rozhodnutí, pod č.j. MLE/02271/10/OVŽP, sp. zn. MLE/00738/10/Do, kterým povolil předmětnou stavbu. Žalobci podali odvolání, nesouhlasili s tím, jakým způsobem se stavební úřad vypořádal s jejich námitkami.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 7. 2010, č.j. JMK 69949/2010, sp. zn. S-JMK 69949/2010 OÚPSŘ bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno tak, že do jeho výroku byla doplněna podmínka č. 9 ve znění, jak již je citováno v odůvodnění tohoto soudního rozhodnutí, ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí shledal pochybení v postupu stavebního úřadu, která však neměla vliv na zákonnost rozhodnutí. Předně uvedl, že stavební úřad opomněl účastníky řízení a dotčené orgány poučit a neupozornil je na koncentrační zásadu v řízení podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona. Z těchto důvodů pak odvolací orgán je povinen se těmito vznesenými námitkami, byť by byly uplatněny až v odvolání, zabývat. K jednotlivým specifikovaným námitkám žalobců se pak žalovaný konkrétně vyjádřil. Vzhledem k tomu, že stavební úřad dále pochybil i v tom, že do výroku stavebního povolení nezahrnul podmínky vyplývající ze závazného stanoviska dotčeného orgánu ochrany zemědělského půdního fondu ze dne 26. 9. 2009, č.j. DMBO13540/2009, provedl žalovaný ve smyslu § 90 písm. c) správního řádu částečnou změnu výroku (jeho doplněním).

V.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl soud o věci samé bez jednání.

Žaloba není důvodná.

Spor mezi účastníky je především v rovině právní. Z provedeného řízení vyplývá, že dne 17. 3. 2010 vydal stavební úřad stavební povolení na stavbu „hasičská zbrojnice, vč. vodovodní přípojky, elektro přípojky, kanalizační přípojky“ na pozemku parc. č. 186/1, 189/2, 191/15, 191/16 a 191/17 v k. ú. Lazinov. Tomuto rozhodnutí předcházelo rozhodnutí téhož stavebního úřadu ze dne 19. 8. 2009, č.j. MLE/06680/09/OVŽP, sp. zn. MLE/05332/09/Do, jímž bylo vydáno rozhodnutí o umístění předmětné stavby na uvedených pozemcích. Proti citovanému rozhodnutí podali žalobci a) až c) odvolání, rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 1. 2010, č.j. JMK 151205/2009, sp. zn. S-JMK 151205/2009 OÚPSŘ, bylo odvolání zamítnuto a přezkoumávané rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobci podali žalobu, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, č.j. 29 A 23/2010-54, bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno pro vady řízení a věc vrácena k dalšímu řízení s tím, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

K jednotlivým žalobním námitkám žalobců soud uvádí následující: Žalobci ve shodě se stanoviskem žalovaného vyjádřeném v napadeném rozhodnutí, namítají procesní pochybení stavebního úřadu, neboť nebyli upozorněni na koncentrační zásadu v řízení, před vydáním

rozhodnutí nebyli vyzváni, aby se vyjádřili ke všem shromážděným podkladům, z nichž při rozhodnutí správní orgán vyšel.

Soud neshledal relevantnost uvedené námítky, rovněž se v tomto bodě neztotožňuje i s právním názorem žalovaného, který vyjádřil v obsahu přezkoumávaného rozhodnutí, neboť jak vyplývá z oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 19. 2. 2010, č.j. MLE/01680/10/OVŽP stavební úřad zahájil stavební řízení, ve kterém podle § 112 odst. 2 stavebního zákona upustil od ohledání na místě a ústního jednání. V souladu s citovaným právním ustanovením určil zároveň lhůtu, která nesmí být kratší než deset dnů, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska, účastníci řízení své námítky, popřípadě důkazy. Zároveň je upozornil, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popř. důkazům nebude přihlédnuto. Účastníci řízení byli dále poučeni podle § 114 odst. 1 stavebního zákona, že námítky mohou uplatnit proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Dále byli poučeni podle § 114 odst. 2 citovaného zákona, že k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře, anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Z uvedeného tedy vyplývá, že koncentrační zásada porušena nebyla.

V této souvislosti soud uvádí, že zásada koncentrace řízení se vztahuje k postupu řízení a může mít vliv na možnost uplatnění procesních práv při zjišťování skutkového stavu ze strany účastníků. Zásada koncentrace vyjadřuje, že účastníci řízení mohou uplatňovat své námítky a připomínky, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy jen do určitého procesního stádia, k případně později učiněným námitkám, návrhům, důkazům apod. by již orgán, který ve věci rozhoduje, nepřihlížel. Uvedená zásada vede účastníky řízení k větší bdělosti při ochraně jejich práv a zájmů a omezuje možnost protahování řízení z jejich strany. Důsledky řádné, zákonným způsobem provedené koncentrace, se projevují i v pozdějších řízeních přezkoumávajících to stádium, ve kterém se koncentrace uplatnila. Nepřihlíží-li např. správní úřad I. stupně k námitkám účastníků, které mohly být podle zákona uplatněny nejpozději při ústním jednání z důvodů, že byly uplatněny až později, nebudou takové námítky legitimním odvolacím důvodem či důvodem správní žaloby. Ve správním řízení je skutečný dopad koncentrace limitován tím, že správní orgán vystupuje po celou dobu řízení jako reprezentant a ochránce veřejného zájmu a dodržování právních předpisů. Zásada koncentrace se uplatňuje nejen u určitých správních řízeních upravených v zákoně č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ale i v případě jiných postupů v rámci územního plánování podle tohoto zákona, která nejsou správním řízením. Např. v územním řízení spočívá podle ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona koncentrace v tom, že závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků řízení a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží – koncentrační omezení se tedy vztahuje nejen na účastníky řízení, ale i na dotčené orgány a na tzv. připomínky veřejnosti. Podle § 89 odst. 1 věta druhá stavebního zákona účastníci řízení musí být o této skutečnosti informováni. To znamená, že účastníci řízení musí být na koncentrační zásadu, tj. na její existenci a důsledky plynoucí z jejího nedodržení, výslovně stavebním úřadem upozorněni. Lze usuzovat, že pokud by tak stavební úřad neučinil, musel by přihlédnout i k opožděným námitkám účastníků územního řízení. V opačném případě nelze najít rozumný důvod existence této povinnosti.

V daném případě postupoval stavební úřad podle § 112 odst. 2 stavebního zákona, upustil od ústního jednání a určil lhůtu, do kdy mohou dotčené orgány uplatnit závazná stanoviska a účastníci řízení své námitky, popř. důkazy. Zároveň upozornil, že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám popř. důkazům nebude přihlédnuto. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán postupoval ve věci, aniž by nařídil ústní jednání, účastníky řízení i dotčené orgány řádně právně poučil, k opomenutí proto nedošlo, zásada koncentrace nebyla porušena. Nehledě na to, že účastníci takto právně poučení podali posléze dne 5. 3. 2010 námitky. Částečné procesní pochybení (nemající vliv na zákonnost) snad lze spatřovat v tom, že účastníci řízení nebyli poučeni i podle § 36 odst. 3 správního řádu. Nelze však přehlédnout, že tvrzení žalobců o zásahu do jejich hmotných veřejných subjektivních práv nebyla blíže konkretizována, nebylo specifikováno, v jakém rozsahu a v čem by měli být na svých právech zkráceni.

Za nedůvodný, nemající vliv na posouzení věci, pokládal soud i argumentaci žalobců, že s ohledem na překážku probíhajícího soudního řízení ve věci územního rozhodnutí vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 A 23/2010, měl žalovaný vyčkat minimálně na právní moc rozhodnutí v této věci.

Judikatura Nejvyššího správního soudu se již opakovaně vyjádřila k otázce, zda je třeba zohlednit zrušení pravomocného rozhodnutí relevantního pro přezkoumávané rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 29. 5. 2009, č.j. 2 As 4/2009-111 a ze dne 24. 6. 2009, č.j. 4 As 38/2008-97, oba dostupné na www.nssoud.cz. V prvním z uvedených rozsudků dospěl citovaný soud k závěru, že: „rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumávána správními soudy podle skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).... V daném případě stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby disponoval pravomocným územním rozhodnutím a skutečnost, že později došlo k jeho zrušení, nemá na nynější přezkum rozhodnutí o dodatečném povolení stavby žádný vliv.“ Oba citované rozsudky pak odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č.j. 1 As 79/2008-128, publ. pod č. 1815/2009 Sb., NSS, www.nssoud.cz, který otázku důsledků a časových účinků pozdějšího zrušení podkladového rozhodnutí komplexně projednal se závěrem, že: „právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej (srov. k tomu Hendrich, D. a kol., Správní právo. Obecná část. 7. vydání, Praha, C. H. Beck 2009, s. 225, resp. v judikatuře NSS např. rozsudek ze dne 22. 5. 2008, č.j. 6 As 45/2005-188). Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti. Zrušení správního aktu má účinky toliko ex nunc, které působí výlučně do budoucna, akt již tedy nemůže v budoucnu založit další práva a povinnosti. Odrazem této zásady z pohledu vztahu jedinec – správní orgán je zásada ochrany dobré víry a ochrany nabytých práv (viz např. nález ÚS ze dne 9. 10. 2003, sp. zn. IV. ÚS 150/01, Sb. n. a u., sv. 31, č. 117, s. 69). Rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumávána správními soudy dle skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, v tomto případě stěžovatelé (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).... Ani následné zrušení územního rozhodnutí krajským soudem nemá vliv na skutečnost, že v době vydání rozhodnutí stěžovatele ve stavebním řízení zde bylo územní rozhodnutí. Nemůže se tak jednat o vadu rozhodnutí stěžovatele, krajský soud proto pochybil, když z tohoto důvodu zrušil rozhodnutí stěžovatele.“ Je tedy zřejmé, že předmětná otázka byla již judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena, a to se stejným závěrem, k jakému v dané věci dospěl i Krajský soud v Brně.

VI. Závěr:

Z výše uvedeného soud vyvodil jednoznačný a ucelený závěr, že přezkoumávané správní rozhodnutí žalovaného netrpí vadou chybného posouzení právní otázky, byť některá právní stanoviska žalovaného byla modifikována, jak je uvedeno shora. Žaloba byla jako nedůvodná ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákona jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemají proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Pokud se týká zúčastněné osoby, tato by mohla mít v souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., právo na náhradu nákladů řízení v případě, že by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popřípadě z důvodů zvláštního zřetele hodných. Taková situace však v předmětném řízení nenastala.

P o u č e n í : Rozsudek nabývá právní moci dnem doručení (§ 54 odst. 5 s.ř.s.). Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, ve dvojím vyhotovení. Stěžovatel, který nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2, § 106 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 12. listopadu 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová